

Disposició final quinta. Bombes clúster.

El Govern promourà i recolzarà les iniciatives nacionals i internacionals, tant en l'àmbit de Nacions Unides com en els organismes multilaterals competents que tinguin per objectiu la restricció i, si és el cas, la prohibició de les bombes clúster, especialment perilloses per a les poblacions civils.

Disposició final sexta. Modificació de la Llei 17/2001, de 17 de desembre, de Marques.

L'article 29.4 de la Llei 17/2001, de 17 de desembre, de Marques, tindrà la redacció següent:

«Els que siguin part en un procediment davant de l'Oficina Espanyola de Patents i Marques en què actuen per si mateixos i no tinguin domicili ni seu a Espanya hauran de designar, a l'efecte de notificacions, una adreça postal a Espanya o, en compte d'esta, podran indicar que les notificacions els siguin dirigides per correu electrònic o per qualsevol altre mitjà tècnic de comunicació que dispose l'oficina. Tot això, sense perjudici del que preveu l'apartat 2 de l'article 155 de la Llei 11/1986, de 20 de març, de Patents».

Disposició final setèima. Entrada en vigor.

La present llei entrarà en vigor un mes després de ser publicada en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,

Mane a tot els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 28 de desembre de 2007.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

22438 LLEI 54/2007, de 28 de desembre, d'Adopció Internacional. («BOE» 312, de 29-12-2007.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegem i entenguen esta llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS**I**

Les circumstàncies econòmiques i demogràfiques de determinats països en què molts xiquets no han pogut trobar un ambient propici per al seu desenrotllament, unit al descens de la natalitat a Espanya, han originat que en els últims anys el nombre de menors estrangers adoptats per espanyols o residents a Espanya s'haja incrementat notablement. En la dita situació sorgixen noves necessitats i demandes socials de què s'han fet eco nombroses institucions tant públiques com privades, que han traslladat al Govern la necessitat d'adequar l'ordenament jurídic a la realitat social actual.

L'augment d'adopcions constituïdes en l'estranger suposa, al seu torn, un desafiament jurídic de grans proporcions per al legislador, que ha de facilitar els instruments normatius necessaris perquè l'adopció tinga lloc amb les màximes garanties i respecte als interessos dels menors que hagen de ser adoptats, i a fi de possibilitar el

desenrotllament harmònic de la personalitat del xiquet en el context d'un medi familiar propici. Tot això, en el marc de la seguretat jurídica més escrupolosa que redunda sempre en benefici de tots els participants en l'adopció internacional, especialment i en primer lloc, en benefici del menor adoptat. El transcurs dels anys ha proporcionat una perspectiva suficient per a apreciar l'oportunitat d'una llei que posara fi a la dispersió normativa característica de la legislació anterior i reunira una regulació completa de les qüestions de dret internacional privat necessàriament presents en tot procés d'adopció internacional.

II

La present llei conjuga els principis i valors de la nostra Constitució amb les disposicions dels instruments internacionals en matèria d'adopció que són part del nostre ordenament jurídic. En especial, és necessari posar de manifest la transcendència que tenen en esta nova ordenació els principis continguts en el Conveni de les Nacions Unides sobre els Drets del Xiquet, de 20 de novembre de 1989, en la Declaració de les Nacions Unides sobre els Principis Socials i Jurídics Aplicables a la Protecció i al Benestar dels Xiquets, considerats sobretot des de la perspectiva de les pràctiques en matèria d'adopció i de col·locació familiar en els plans nacional i internacional (Resolució de l'Assemblea General 41/1985, de 3 de desembre de 1986), en el Conveni relatiu a la Protecció del Xiquet i a la Cooperació en Matèria d'Adopció Internacional, subscrit a l'Haia el 29 de maig de 1993 i ratificat per Espanya per mitjà d'Instrument de 30 de juny de 1995.

Un referent de gran importància a Espanya ha sigut el treball dut a terme en la Comissió del Senat sobre Adopció Internacional, les conclusions de la qual, elaborades amb les aportacions d'autoritats i experts en la matèria, han marcat una línia i un camí que s'ha de seguir en l'enfocament d'este fenomen social.

En aplicació de la Constitució i dels instruments legals internacionals en vigor per a Espanya, esta nova norma concep l'adopció internacional com una mesura de protecció dels menors que no poden trobar una família als seus països d'origen i estableix les garanties necessàries i adequades per a assegurar que les adopcions internacionals es realitzen, abans que res, en interès superior del xiquet i amb respecte als seus drets. Així mateix, es pretén evitar i previndre la sostracció, la venda o el tràfic de xiquets, assegurant al mateix temps la no-discriminació del menor per raó de naixement, nacionalitat, raça, sexe, deficiència o malaltia, religió, llengua, cultura, opinió o qualsevol altra circumstància personal, familiar o social.

Cal afegir que la present llei ha de ser sempre interpretada d'acord amb el principi de l'interès superior dels menors, que prevaldrà sobre qualsevol altre interès legítim que poguera concórrer en els processos d'adopció internacional.

III

La llei té com a objecte una regulació normativa sistemàtica, coherent i actualitzada que permet donar resposta al fenomen de l'adopció internacional a Espanya.

L'articulat es dividix en tres títols. Sota la rúbrica «Disposicions generals», el títol I estableix l'àmbit d'aplicació i la intervenció de les entitats públiques competents en matèria de protecció de menors, amb especial deteniment en l'especificació de les funcions que desenrotllen les entitats col·laboradores en l'adopció internacional.

Així, en el capítol I s'estableix l'àmbit d'aplicació de la norma i l'objectiu pretés per esta llei d'establiment de garanties de les adopcions, prenent sempre com a guia l'interès superior dels menors, i s'assenyalen quins són els principis que informen l'adopció internacional d'acord amb la Convenció dels Drets del Xiquet de 20 de novembre

de 1989 i el Conveni de l'Haia de 29 de maig de 1993 sobre la Protecció dels Drets del Xiquet i Cooperació en Matèria d'Adopció Internacional. Tanca este capítol la determinació de les circumstàncies que impedeixen l'adopció, en eixa línia de procurar que les adopcions tinguen lloc únicament quan hi ha les garanties mínimes suficients.

En el capítol II s'arregla la intervenció de les entitats públiques de protecció de menors en el procediment d'adopció i les funcions d'intermediació que únicament podran dur a terme entitats col·laboradores, prèviament acreditades per l'entitat pública espanyola competent i per l'autoritat corresponent del país d'origen dels menors.

La funció intermediadora que s'atribuïx en exclusiva a estes entitats col·laboradores ha imposat al legislador la tasca de configurar un marc jurídic que conjuge la prestació integral del servei que tenen encomanat amb uns mecanismes bàsics per a la seua acreditació i control, el qual han d'exercir les entitats públiques competents.

En este marc relatiu a l'acreditació, seguiment i control de les entitats col·laboradores, s'aborda una altra sèrie de qüestions com ara la possibilitat de formalitzar acords de cooperació entre estes entitats davant de situacions especials; la possibilitat d'establir la coordinació entre les entitats públiques de protecció de menors competents; la decisió sobre el nombre d'entitats col·laboradores d'adopció internacional en països concrets; els supòsits de suspensió o retirada de l'acreditació a entitats col·laboradores acreditades en diverses comunitats autònomes; la concreció del caràcter de la relació de les entitats col·laboradores amb els seus representants al país d'origen dels menors, i la responsabilitat d'estes entitats pels actes que estos realitzen en les funcions d'intermediació.

D'altra banda, el capítol III regula la idoneïtat dels adoptants partint de la definició del seu concepte, de la determinació de les qüestions i dels aspectes a què ha de referir-se i de l'establiment del termini màxim de vigència.

També en este capítol s'imposa als adoptants una sèrie d'obligacions postadoptives i es reconeix el dret dels adoptats a conèixer els seus orígens biològics. Conscient el legislador de la transcendència d'esta qüestió des de la perspectiva del lliure desenrotllament de la personalitat de les persones adoptades, s'ha conjugat l'exercici d'este dret amb les necessàries cauteles per a protegir la intimitat de les persones afectades. D'esta manera, s'establixen dos limitacions fonamentals: d'una banda, la legitimació restringida a la persona de l'adoptat una vegada assolida la majoria d'edat o bé amb anterioritat si està representada pels seus pares i, d'altra banda, l'assessorament i la intervenció necessària de les entitats públiques competents per a facilitar l'accés a les dades requerides.

Conclou el capítol amb un precepte específicament destinat a la protecció de les dades de caràcter personal, de conformitat amb l'informe de l'Agència Espanyola de Protecció de Dades.

La segona part de la Llei es destina a regular les normes de dret internacional privat relatives a l'adopció internacional. Així, el títol II consta de tres parts ben diferenciades.

En primer lloc, ofereix una regulació completa de la competència de les autoritats espanyoles per a la constitució, modificació, conversió i declaració de nul·litat de l'adopció internacional. Inspirada en el principi de «connexió mínima», una autoritat espanyola no ha de procedir a la constitució, modificació o declaració de nul·litat d'una adopció internacional, si el supòsit no apareix mínimament connectat amb Espanya. D'esta manera, s'evita la penetració de fòrums exorbitants en la legislació espanyola, fòrums que poden provocar la constitució d'adopcions vàlides a Espanya però ineficaces o inexistents en altres països, especialment al país d'origen del menor.

En segon lloc, la Llei regula la legislació aplicable a la constitució de l'adopció internacional per autoritats espanyoles, així com la conversió, modificació i declaració de nul·litat d'esta. A fi d'aconseguir una sistemàtica millor, el capítol relatiu a la «Llei aplicable a l'adopció» distingix dos supòsits. Quan l'adoptand posseïska la seua residència habitual a Espanya o l'haja d'adquirir pròximament, s'opta per disposar l'aplicació de la llei espanyola a la constitució de l'adopció. No obstant això, quan l'adoptand no residisca habitualment a Espanya ni s'haja de traslladar a Espanya per a establir-hi el centre social de vida, s'ha preferit que l'adopció es regisca per la llei del país en la societat del qual quedarà integrat. En ambdós casos, la Llei incorpora les cauteles necessàries i s'atorga un marge de discrecionalitat judicial més ampli per a donar entrada puntual a altres lleis estatals diferents i procurar la màxima validesa internacional de l'adopció constituïda a Espanya.

En tercer lloc, conté una regulació exhaustiva dels efectes jurídics que poden tindre a Espanya les adopcions constituïdes davant d'autoritats estrangeres competents. Estes disposicions revisten una importància particular, vist que el nombre d'adopcions constituïdes a l'estranger per ciutadans residents a Espanya és, en l'actualitat, manifestament superior al nombre d'adopcions constituïdes a Espanya. En este punt, la Llei arranca del respecte necessari a l'entramat legal, compost pels tractats i convenis internacionals i altres normes internacionals d'aplicació per a Espanya, que resulten aplicables per a concretar els efectes legals que tenen a Espanya les adopcions constituïdes a l'estranger.

Sobre la base de l'anterior, la Llei estableix un règim per al reconeixement a Espanya de les adopcions constituïdes per autoritats estrangeres a falta de normativa internacional aplicable. El dit règim gira entorn d'una idea elemental: l'adopció només serà reconeguda a Espanya, si s'ha constituït vàlidament a l'estat d'origen i si, a més, satisfà determinades exigències de regularitat jurídica o que giren entorn de l'interès de l'adoptand. D'esta manera, s'evita que una adopció que no haja sigut regularment constituïda en un país estranger pugades desplegar efectes legals a Espanya i que les adopcions constituïdes sense un respecte suficient als mínims nivells de justícia, amb especial atenció a l'interès del menor, produïsquen efectes a Espanya.

A este efecte, les autoritats espanyoles i, en especial, els encarregats del Registre Civil, hauran de controlar, en tot cas, que l'adopció l'haja constituïda l'autoritat estrangera competent i que la dita autoritat va respectar les seues pròpies normes de dret internacional privat i va constituir, per tant, una adopció vàlida al país esmentat. Haurà de constatar, així mateix, que l'adopció constituïda en un país estranger té, segons la llei aplicada a la seua constitució, els mateixos efectes substancials que l'adopció regulada en la legislació espanyola, que els adoptants han sigut declarats idonis per a adoptar, i que, en el cas d'un adoptand espanyol, s'haja emés el consentiment de l'entitat pública corresponent a l'última residència de l'adoptand a Espanya i, finalment, que el document, presentat a Espanya i que conté l'acte d'adopció constituïda davant de l'autoritat estrangera, reunisca les suficients garanties formals d'autenticitat.

La Llei incorpora, igualment, una regulació, fins ara inexistente en el nostre dret positiu, relativa als efectes a Espanya de l'adopció simple o menys plena legalment constituïda per una autoritat estrangera, així com la possibilitat de la seua conversió en una adopció amb plenitud d'efectes, i estableix els factors que han de concórrer en cada cas perquè l'autoritat espanyola competent n'acorde la transformació.

Conclou l'articulat de la Llei amb un títol III, en el qual es regula el règim juridicoprivat dels casos internacionals

d'acolliment familiar i altres mesures de protecció de menors.

IV

Es completa la Llei amb la modificació de determinats articles del Codi Civil. En primer lloc, la que imposa el contingut del títol II de la Llei en l'article 9.5 del Codi Civil, que passa a complir una mera funció de remissió a la Llei d'Adopció Internacional.

D'altra banda, s'aprofita el vincle evident que unix l'adopció amb la protecció dels menors per a abordar la reforma dels articles 154, 172, 180 i 268 del Codi Civil. A més de millorar la redacció d'estos preceptes, es dona resposta d'esta manera als requeriments del Comitè de Drets del Xiquet, que ha mostrat la seua preocupació per la possibilitat que la facultat de correcció moderada que fins ara es reconeix als pares i tutors puga contravenir a l'article 19 de la Convenció sobre els Drets del Xiquet, de 20 de novembre de 1989.

Estes reformes s'aplicaran supletòriament respecte del dret propi d'aquelles comunitats autònomes que en tinguen.

TÍTOL I

Disposicions generals

CAPÍTOL I

Àmbit d'aplicació

Article 1. Àmbit d'aplicació.

1. La present Llei regula la competència de les autoritats judicials i consulars espanyoles i la determinació de la Llei aplicable a les adopcions internacionals, així com la validesa a Espanya de les adopcions constituïdes per autoritats estrangeres.

2. S'entén per «adopció internacional» el vincle jurídic de filiació que presenta un element estranger derivat de la nacionalitat o de la residència habitual d'adoptants o adoptands.

Article 2. Objecte i finalitat de la Llei.

1. La present Llei estableix el marc jurídic i els instruments bàsics per a garantir que totes les adopcions internacionals tinguen lloc en consideració a l'interès superior del menor.

2. La finalitat d'esta Llei és protegir els drets dels menors a adoptar, tenint en compte també els dels sol·licitants d'adopció i els de les altres persones implicades en el procés d'adopció internacional.

Article 3. Principis informadors de l'adopció internacional.

L'adopció internacional de menors respectarà els principis inspiradors de la Convenció de Drets del Xiquet, de 20 de novembre de 1989, i del Conveni de l'Haia, de 29 de maig de 1993, relatiu a la Protecció de Drets del Xiquet i a la Cooperació en Matèria d'Adopció Internacional.

Amb este fi, l'entitat pública competent, en la mesura que siga possible, inclourà els estàndards i salvaguardes del Conveni de l'Haia, de 29 de maig de 1993, en els acords relatius a l'adopció internacional que subscriga amb estats no contractants d'este conveni.

Article 4. Circumstàncies que impedeixen o condicionen l'adopció.

1. No es tramitaran sol·licituds d'adopció de menors nacionals d'un altre país o amb residència habitual en un altre estat en les circumstàncies següents:

a) Quan el país en què el menor adoptand tinga la seua residència habitual es trobe en conflicte bèl·lic o immers en un desastre natural.

b) Si no hi ha al país una autoritat específica que controle i garantisca l'adopció.

c) Quan no es donen al país les garanties adequades per a l'adopció i les pràctiques i els tràmits de l'adopció en este país no respecten l'interès del menor o no complisquen els principis ètics i jurídics internacionals als quals es referix l'article 3.

2. Les entitats públiques de protecció de menors espanyoles podran establir que, respecte a un determinat estat, únicament es tramiten sol·licituds d'adopció internacional a través d'entitats col·laboradores acreditades o autoritzades per les autoritats d'ambdós estats, quan es constate que una altra via de tramitació presenta riscos evidents per la falta de garanties adequades.

3. La tramitació de sol·licituds per a l'adopció d'aquells menors estrangers que hagen sigut acollits en programes humanitaris d'estada temporal per motiu de vacances, estudis o tractament mèdic, requerirà que estos acolliments hagen finalitzat d'acord amb les condicions per a les quals van ser constituïts i que al seu país d'origen participen en programes d'adopció degudament regulats.

4. A l'efecte de la decisió que ha d'adoptar l'entitat pública competent en cada comunitat autònoma en els supòsits previstos en els apartats 1 i 2 d'este article, es procurarà la corresponent coordinació autonòmica, i la dita decisió es podrà sotmetre a la consideració prèvia del corresponent òrgan de coordinació institucional de les administracions públiques sobre adopció internacional, així com del Consell Consultiu d'Adopció Internacional.

5. La funció d'intermediació en l'adopció internacional únicament la podran efectuar les entitats públiques de protecció de menors i les entitats de col·laboració, degudament autoritzades per les primeres i per la corresponent autoritat del país d'origen dels menors. Cap altra persona o entitat podran intervindre en funcions d'intermediació per a adopcions internacionals.

6. En les adopcions internacionals mai podran produir-se beneficis financers diferents d'aquells que siguen necessaris per a cobrir estrictament els gastos necessaris.

CAPÍTOL II

Entitats públiques i entitats col·laboradores d'adopció internacional

Article 5. Intervenció de les entitats públiques de protecció de menors.

En matèria d'adopció internacional, correspon a les entitats públiques competents en matèria de protecció de menors:

a) Organitzar i facilitar la informació sobre legislació, requisits i tràmits necessaris a Espanya i als països d'origen dels menors, vetllant perquè eixa informació siga el més completa, veraç i actualitzada possible i de lliure accés per a les persones interessades.

b) Facilitar a les famílies la formació prèvia necessària que els permetta comprendre i afrontar les implicacions de l'adopció internacional, i preparar-les per a l'adequat exercici de les seues funcions parentals, una

vegada constituïda esta adopció. Podran delegar esta funció en institucions o entitats degudament autoritzades.

c) La recepció de les sol·licituds, en tot cas, i la seua tramitació, ja siga directament o a través d'entitats col·laboradores d'adopció internacional degudament acreditades.

d) L'expedició, en tot cas, dels certificats d' idoneïtat, amb l'elaboració prèvia, bé directament o a través d'institucions o entitats degudament autoritzades, de l'informe psicosocial dels sol·licitants de l'adopció, i, quan ho exigisca el país d'origen de l'adoptand, l'expedició del compromís de seguiment.

e) Rebre l'assignació del menor, amb informació sobre la seua identitat, la seua adoptabilitat, el seu medi social i familiar, la seua història mèdica i necessitats particulars; així com la informació relativa a l'atorgament dels consentiments de persones, institucions i autoritats requerides per la legislació del país d'origen.

f) Donar la conformitat respecte a l'adequació de les característiques del xiquet assignat per l'organisme competent del país d'origen amb les que figuren en l'informe psicosocial que acompanya el certificat d' idoneïtat.

Al llarg del procés d'adopció internacional oferiran suport tècnic dirigit als adoptats i als adoptants i prestaran una atenció particular a les persones que hagen adoptat menors amb característiques o necessitats especials. Durant l'estada dels adoptants en l'estranger podran comptar per a això amb la col·laboració del Servei Exterior.

g) Els informes dels seguiments que requerisca el país d'origen del menor, que podran encomanar a entitats com les previstes en l'article 6 d'esta llei o a altres organitzacions sense ànim de lucre.

h) L'establiment de recursos qualificats de suport postadoptiu per a l'adequada atenció d'adoptats i adoptants en la problemàtica que els és específica.

i) L'acreditació, el control, la inspecció i l'elaboració de directrius d'actuació de les entitats col·laboradores d'adopció internacional que realitzen funcions d'intermediació en el seu àmbit territorial.

En les seues actuacions en matèria d'adopció internacional, les entitats públiques competents promouran mesures per a aconseguir la màxima coordinació i col·laboració entre estes. En particular, procuraran l'homogeneïtzació de procediments, terminis i costos.

Article 6. *L'activitat d'intermediació en l'adopció internacional.*

1. S'entén per «intermediació en adopció internacional» tota activitat que tinga com a objecte intervindre posant en contacte o en relació els sol·licitants d'adopció amb les autoritats, organitzacions i institucions del país d'origen o residència del menor susceptible de ser adoptat i prestar l'assistència suficient perquè l'adopció es puga dur a terme.

2. Les funcions que han de realitzar les entitats acreditades per a la intermediació seran les següents:

a) Informació i assessorament a les persones interessades en matèria d'adopció internacional.

b) Intervenció en la tramitació d'expedients d'adopció davant de les autoritats competents, tant espanyoles com estrangeres.

c) Assessorament i suport als sol·licitants d'adopció en els tràmits que necessàriament han de realitzar a Espanya i als països d'origen dels menors.

d) Intervindre en la tramitació i realitzar les gestions corresponents per al compliment de les obligacions postadoptives establides per als adoptants en la legislació del país d'origen del menor adoptat que els siguen encomanades, en els termes que fixe l'entitat pública de protecció de menors espanyola que l'haja acreditat.

3. Les entitats col·laboradores d'adopció internacional intervindran en els termes i amb les condicions establides en esta llei i en les normes de les comunitats autònomes.

4. Les entitats col·laboradores d'adopció internacional podran establir acords de cooperació entre si per a resoldre situacions sobrevingudes o per a un millor compliment dels seus fins.

Article 7. *Acreditació, seguiment i control de les entitats col·laboradores d'adopció internacional.*

1. Només podran ser acreditades com a entitats col·laboradores d'adopció internacional les entitats sense ànim de lucre inscrites en el registre corresponent que tinguen com a finalitat en els seus estatuts la protecció de menors; disposen dels mitjans materials i equips pluridisciplinaris necessaris per al desenrotllament de les funcions encomanades, i estiguen dirigides i administrades per persones qualificades per la seua integritat moral, per la seua formació i per la seua experiència en l'àmbit de l'adopció internacional.

Les entitats públiques competents procuraran la major homogeneïtat possible en els requisits bàsics per a l'acreditació.

2. Hi haurà un registre públic específic de les entitats col·laboradores d'adopció internacional acreditades.

3. En cas que el país estranger per al qual es preveu l'acreditació d'entitats col·laboradores d'adopció internacional fixe un límit al nombre d'estes, s'establirà la coordinació oportuna entre les entitats públiques competents espanyoles a l'efecte d'acreditat les que corresponga.

4. Podrà establir-se, per mitjà de la corresponent coordinació de totes les entitats públiques, un nombre màxim d'entitats col·laboradores d'adopció internacional espanyoles que s'han d'acreditar per a intermediació en un país concret, en funció de les necessitats d'adopció internacional en eixe país, les adopcions constituïdes o altres qüestions sobre la previsió de possibilitats d'adopció internacional en este país.

5. Les entitats públiques podran suspendre o retirar, per mitjà d'expedient contradictori, l'acreditació concedida a aquelles entitats acreditades per a la intermediació que deixen de complir les condicions que en van motivar la concessió o que en la seua actuació infringsquen l'ordenament jurídic. Esta suspensió o retirada de l'acreditació podrà tindre lloc amb caràcter general o només per a algun país concret.

En el supòsit de suspensió i retirada de l'acreditació d'una entitat col·laboradora d'adopció internacional per part de l'entitat pública competent d'una comunitat autònoma, esta facilitarà la informació més rellevant que hi haja en la instrucció de l'expedient sancionador a les entitats públiques de les altres comunitats autònomes on també estiga acreditada, a l'efecte que puguen iniciar la investigació que, si és el cas, consideren oportuna.

6. Les entitats col·laboradores d'adopció internacional designaran la persona que actuarà com a representant de l'entitat i de les famílies davant de l'autoritat del país d'origen del menor. Els professionals ocupats per les entitats col·laboradores d'adopció internacional als països d'origen dels menors es consideraran personal adscrit a l'entitat, que serà responsable dels actes dels esmentats professionals en l'exercici de les seues funcions d'intermediació. Estos professionals hauran de ser avaluats per l'òrgan competent per a l'acreditació de l'entitat col·laboradora.

7. Correspondrà a les comunitats autònomes competents en la matèria l'acreditació, el seguiment i el control de les entitats col·laboradores d'adopció internacional que actuen en el seu àmbit territorial, d'acord amb la normativa autonòmica aplicable.

8. Per al seguiment i control de les entitats col·laboradores d'adopció internacional s'establirà la corresponent coordinació interautonòmica respecte a aquelles que estiguen acreditades en més d'una comunitat autònoma.

Article 8. Relació dels sol·licitants d'adopció i les entitats col·laboradores d'adopció internacional.

1. L'entitat col·laboradora d'adopció internacional i els sol·licitants d'adopció formalitzaran un contracte referit exclusivament a les funcions d'intermediació que aquella assumix respecte a la tramitació de la sol·licitud d'adopció.

El model bàsic de contracte ha de ser prèviament homologat per l'entitat pública competent.

2. Per al compliment exclusiu de les competències establides en l'article 5.i) d'esta llei, les entitats públiques competents crearan un registre de les reclamacions que formulen les persones que acudisquen a les entitats col·laboradores d'adopció internacional que hagen acreditat.

Article 9. Comunicació entre autoritats competents espanyoles i autoritats competents d'altres estats.

La comunicació entre les autoritats centrals espanyoles competents i les autoritats competents d'altres estats es coordinarà d'acord amb el que preveu el Conveni relatiu a la Protecció del Xiquet i a la Cooperació en Matèria d'Adopció Internacional, fet a l'Haia el 29 de maig de 1993 i ratificat per Espanya per mitjà d'Instrument de 30 de juny de 1995, si les autoritats estrangeres corresponen a estats que formen part del Conveni de l'Haia o d'altres tractats i convenis internacionals existents en matèria d'adopció internacional.

Respecte a la resta dels estats, es procurarà seguir el mateix procediment.

CAPÍTOL III

Capacitat i requisits per a l'adopció internacional

Article 10. Idoneïtat dels adoptants.

1. S'entén per «idoneïtat» la capacitat, aptitud i motivació adequades per a exercir la pàtria potestat, atenent les necessitats dels xiquets adoptats, i per a assumir les peculiaritats, conseqüències i responsabilitats que comporta l'adopció internacional.

2. A este efecte, la declaració d'idoneïtat requerirà una valoració psicosocial sobre la situació personal, familiar i relacional dels adoptants, i la capacitat per a establir vincles estables i segurs, les habilitats educatives i l'aptitud per a atendre un menor en funció de les seues circumstàncies singulars, així com qualsevol altre element útil relacionat amb la singularitat de l'adopció internacional.

Les entitats públiques competents procuraran la necessària coordinació a fi d'homogeneïtzar els criteris de valoració de la idoneïtat.

3. La declaració d'idoneïtat i els informes psicosocials referents a esta tindran una vigència màxima de tres anys des de la data de la seua emissió per l'òrgan competent espanyol, sempre que no es produïsqen modificacions substancials en la situació personal i familiar dels sol·licitants que van donar lloc a la dita declaració, subjecta, no obstant això, a les condicions i a les limitacions establides, si és el cas, en la legislació autonòmica aplicable en cada supòsit.

4. Correspon a les entitats públiques competents en matèria de protecció de menors la declaració d'idoneïtat dels adoptants a través dels informes d'idoneïtat, que estaran subjectes a les condicions, els requisits i les limitacions que estableix la legislació corresponent.

5. En el procés de declaració d'idoneïtat, es prohibix qualsevol discriminació per raó de discapacitat o qualsevol altra circumstància.

Article 11. Obligacions postadoptives dels adoptants.

1. Els adoptants hauran de facilitar en el temps previst la informació, la documentació i les entrevistes que l'entitat pública de protecció de menors espanyola competent, o entitat col·laboradora autoritzada per esta, necessite per a l'emissió dels informes de seguiment postadoptiu exigits per l'entitat pública de protecció de menors competent a Espanya o per l'autoritat competent del país d'origen.

2. Els adoptants hauran de complir en el temps previst els tràmits postadoptius que estableix la legislació del país d'origen del menor adoptat, i, per a això, rebran l'ajuda i assessorament necessaris per part de les entitats públiques de protecció de menors i les entitats de col·laboració d'adopció internacional.

Article 12. Dret a conèixer els orígens biològics.

Les persones adoptades, una vegada assolida la majoria d'edat o durant la seua minoria d'edat, representades pels seus pares, tindran dret a conèixer les dades que sobre els seus orígens estiguen en poder de les entitats públiques espanyoles, sense perjudi de les limitacions que pogueren derivar-se de la legislació dels països dels quals provenen els menors. Este dret es farà efectiu amb l'assessorament, l'ajuda i la mediació dels servicis especialitzats de l'entitat pública de protecció de menors o organitzacions autoritzades per a este fi.

Les entitats públiques competents asseguraran la conservació de la informació de què disposen relativa als orígens del xiquet, en particular, la informació respecte a la identitat dels seus pares, així com la història mèdica del xiquet i de la seua família.

Les entitats col·laboradores que hagen mitjançat en l'adopció hauran d'informar les entitats públiques de les dades de què disposen sobre els orígens del menor.

Article 13. Protecció de dades de caràcter personal.

1. El tractament i la cessió de dades derivades del compliment de les previsions de la present llei estaran sotmesos al que disposa la Llei Orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de Protecció de Dades de Caràcter Personal.

2. Les dades obtingudes per les entitats públiques o per les entitats col·laboradores d'adopció internacional únicament podran ser tractades per a les finalitats relacionades amb el desenrotllament, en cada cas, de les funcions descrites per a cada una d'estes en els articles 5 i 6.2 de la present llei.

3. La transferència internacional de les dades a autoritats estrangeres d'adopció únicament s'efectuarà en els supòsits expressament que preveuen esta llei i el Conveni de l'Haia de 29 de maig de 1993, relatiu a la Protecció del Xiquet i a la Cooperació en Matèria d'Adopció Internacional.

TÍTOL II

Normes de dret internacional privat relatives a l'adopció internacional

CAPÍTOL I

Competència per a la constitució de l'adopció internacional

Article 14. Competència judicial internacional per a la constitució d'adopció en supòsits internacionals.

1. Amb caràcter general, els jutjats i tribunals espanyols seran competents per a la constitució de l'adopció en els casos següents:

a) Quan l'adoptand siga espanyol o tinga la seua residència habitual a Espanya.

b) Quan l'adoptant siga espanyol o tinga la seua residència habitual a Espanya.

2. La nacionalitat espanyola i la residència habitual a Espanya s'apreciaran, en tot cas, en el moment de la presentació de la sol·licitud d'adopció a l'entitat pública competent.

Article 15. Competència judicial internacional per a la modificació, revisió, declaració de nul·litat o conversió en adopció plena d'una adopció en supòsits internacionals.

1. Els jutjats i tribunals espanyols seran competents per a la declaració de nul·litat d'una adopció en els casos següents:

a) Quan l'adoptat siga espanyol o tinga la seua residència habitual a Espanya en el moment de presentació de la sol·licitud.

b) Quan l'adoptant siga espanyol o tinga la seua residència habitual a Espanya en el moment de presentació de la sol·licitud.

c) Quan l'adopció haja sigut constituïda per una autoritat espanyola.

2. Si la llei aplicada a l'adopció preveu la possibilitat d'adopció simple, els jutjats i tribunals espanyols seran competents per a la conversió d'adopció simple en adopció plena en els casos assenyalats en l'apartat anterior.

3. Els jutjats i tribunals espanyols seran també competents per a la modificació o revisió d'una adopció en els mateixos casos assenyalats en l'apartat primer i també quan, a més, l'adopció haja sigut constituïda per una autoritat estrangera, sempre que la dita adopció haja sigut reconeguda a Espanya.

4. A l'efecte del que estableix esta llei, s'entendrà per «adopció simple» o «menys plena» aquella constituïda per una autoritat estrangera competent els efectes de la qual no es corresponguen substancialment amb els previstos per a l'adopció en la legislació espanyola.

Article 16. Competència objectiva i territorial de l'òrgan jurisdiccional.

1. La determinació de l'òrgan jurisdiccional concret competent objectivament i territorialment per a la constitució de l'adopció internacional es durà a terme d'acord amb les normes de la jurisdicció voluntària.

2. En cas que no es puga determinar la competència territorial d'acord amb el paràgraf anterior, esta correspondrà a l'òrgan judicial que els adoptants trien.

Article 17. Competència dels cònsols en la constitució d'adopcions internacionals.

Sempre que l'estat receptor no s'hi oposa, ni ho prohibisca la seua legislació, de conformitat amb els tractats internacionals i altres normes internacionals d'aplicació, els cònsols podran constituir adopcions, en cas que l'adoptant siga espanyol i l'adoptand tinga la seua residència habitual en la demarcació consular corresponent. La nacionalitat de l'adoptant i la residència habitual de l'adoptand es determinaran en el moment d'inici de l'expedient administratiu d'adopció.

CAPÍTOL II

Llei aplicable a l'adopció

SECCIÓ 1a. ADOPCIÓ REGIDA PER LA LLEI ESPANYOLA

Article 18. Llei aplicable a la constitució de l'adopció.

1. L'adopció constituïda per l'autoritat competent espanyola es regirà pel que disposa la llei material espanyola en els casos següents:

a) Quan l'adoptand tinga la seua residència habitual a Espanya en el moment de constitució de l'adopció.

b) Quan l'adoptand haja sigut o haja de ser traslladat a Espanya amb la finalitat d'establir la seua residència habitual a Espanya.

Article 19. Capacitat de l'adoptand i consentiments necessaris.

1. La capacitat de l'adoptand i els consentiments necessaris de tots els subjectes que intervenen en l'adopció es regiran per la llei nacional de l'adoptand i no per la llei substantiva espanyola, en els casos següents:

a) Si l'adoptand té la seua residència habitual fora d'Espanya en el moment de la constitució de l'adopció.

b) Si l'adoptand no adquireix, en virtut de l'adopció, la nacionalitat espanyola, encara que residisca a Espanya.

2. L'aplicació de la llei nacional de l'adoptand prevista en el paràgraf primer d'este article serà procedent, únicament, quan l'autoritat espanyola competent estime que amb això es facilita la validesa de l'adopció al país corresponent a la nacionalitat de l'adoptand.

3. No serà procedent l'aplicació de la llei nacional de l'adoptand prevista en el paràgraf primer d'este article, quan es tracte d'adoptands apàtrides o amb nacionalitat indeterminada.

Article 20. Consentiments, audiències i autoritzacions.

Sense perjudi del que estableix l'article 18, l'autoritat espanyola competent per a la constitució de l'adopció podrà exigir, a més, els consentiments, les audiències o les autoritzacions requerides per la llei nacional o per la llei de la residència habitual de l'adoptant o de l'adoptand, sempre que concórreguen estes circumstàncies:

a) Que l'exigència d'estos consentiments, audiències o autoritzacions repercutisca en interès de l'adoptand. S'entendrà que concorre «interès de l'adoptand», particularment, si la presa en consideració de les lleis estrangeres facilita, segons criteri judicial, la validesa de l'adopció en altres països connectats amb el supòsit i només en la mesura que això siga així.

b) Que l'exigència d'estos consentiments, audiències o autoritzacions siga sol·licitada per l'adoptant o pel Ministeri Fiscal.

SECCIÓ 2a. ADOPCIÓ REGIDA PER UNA LLEI ESTRANGERA

Article 21. Llei aplicable a la constitució de l'adopció.

1. Quan l'adoptand no tinga la seua residència habitual a Espanya, i a més no haja sigut o no haja de ser traslladat a Espanya amb la finalitat d'establir-hi la seua residència habitual, la constitució de l'adopció es regirà:

a) Per la llei del país al qual ha sigut o ha de ser traslladat l'adoptand amb la finalitat d'establir la seua residència habitual al dit país.

b) A falta del criteri anterior, per la llei del país de la residència habitual de l'adoptand.

2. L'autoritat espanyola competent per a la constitució de l'adopció podrà tindre en compte els requisits de capacitat de l'adoptand i els consentiments necessaris de tots els subjectes que intervenen en l'adopció, previstos en la llei nacional de l'adoptand en cas que la dita autoritat considere que l'observança d'estos requisits facilita la validesa de l'adopció al país corresponent a la nacionalitat de l'adoptand.

3. L'autoritat espanyola podrà, igualment, tindre en compte els consentiments, audiències o autoritzacions requerides per la llei nacional o per la llei de la residència habitual de l'adoptant o de l'adoptand, en cas que la dita autoritat considere que l'observança d'estos requisits facilita la validesa de l'adopció en altres països connectats amb el supòsit.

SECCIÓ 3a. DISPOSICIONS COMUNES

Article 22. *Llei aplicable a la conversió, nul·litat i revisió de l'adopció.*

Els criteris anteriors sobre determinació de la llei aplicable a la constitució de l'adopció seran aplicables també per a precisar la llei aplicable a la conversió, nul·litat i revisió de l'adopció.

Article 23. *Orde públic internacional espanyol.*

En cap cas serà procedent l'aplicació d'una llei estrangera quan siga manifestament contrària a l'orde públic internacional espanyol. A este efecte s'han de tindre en compte l'interès superior del menor i els vincles substancials del supòsit amb Espanya. Els aspectes de l'adopció que no es puguen regir per un dret estranger, en resultar este contrari a l'orde públic internacional espanyol, es regiran pel dret substantiu espanyol.

Article 24. *Proposta prèvia d'adopció.*

L'entitat pública corresponent a l'últim lloc de residència habitual de l'adoptant a Espanya, serà competent per a formular la proposta prèvia d'adopció. Si l'adoptant no va tindre residència a Espanya en els dos últims anys, no serà necessària la proposta prèvia, però el cònsol demanarà a les autoritats del lloc de residència d'este informes suficients per a valorar-ne la idoneïtat.

CAPÍTOL III

Efectes a Espanya de l'adopció constituïda per autoritats estrangeres

Article 25. *Normes internacionals.*

L'adopció constituïda per autoritats estrangeres serà reconeguda a Espanya d'acord amb el que estableixen els tractats i convenis internacionals i altres normes d'origen internacional en vigor per a Espanya, i, en especial, d'acord amb el Conveni de l'Haia de 29 de maig de 1993, relatiu a la Protecció del Xiquet i a la Cooperació en Matèria d'Adopció Internacional. Estes normes prevaldran, en tot cas, sobre les regles contingudes en esta llei.

Article 26. *Requisits per a la validesa a Espanya d'adopcions constituïdes per autoritats estrangeres a falta de normes internacionals.*

1. A falta de tractats i convenis internacionals i altres normes d'origen internacional en vigor per a Espanya que hi siguen aplicables, l'adopció constituïda per autoritats estrangeres serà reconeguda a Espanya com a adopció si es complixen els requisits següents:

1r. Que haja sigut constituïda per una autoritat estrangera competent.

L'adopció l'ha d'haver constituïda una autoritat pública estrangera, siga judicial o no ho siga. Es considera que l'autoritat estrangera que va constituir l'adopció és internacionalment competent, si es van respectar, en la constitució de l'adopció, els fòrums que arreplega el seu propi dret.

No obstant el que estableix la regla anterior, en cas que l'adopció no presente connexions raonables d'origen, d'antecedents familiars o d'altres ordes semblants amb el país l'autoritat del qual haja constituït l'adopció, es considerarà que l'autoritat estrangera no tenia competència internacional.

2n. Que s'haja constituït d'acord amb la llei o les lleis estatals designades per les normes de conflicte del país de què depèn l'autoritat estrangera que va constituir l'adopció.

A este efecte, si l'autoritat espanyola comprova que no s'ha prestat cap declaració de voluntat o no s'ha manifestat el consentiment exigít per la llei estrangera reguladora de la constitució de l'adopció, el dit requisit podrà ser completat a Espanya, davant de les autoritats competents espanyoles d'acord amb els criteris continguts en esta llei, o davant de qualsevol altra autoritat estrangera competent.

2. Quan l'adoptant o l'adoptat siga espanyol, l'adopció constituïda per una autoritat estrangera ha de tindre els efectes jurídics que es corresponen, de manera substancial, amb els efectes de l'adopció regulada en el dret espanyol.

Serà irrellevant el nom legal de la institució en el dret estranger.

En particular, les autoritats espanyoles controlaran que l'adopció constituïda per una autoritat estrangera produïska l'extinció de vincles jurídics substancials entre l'adoptat i la seua família anterior, que faça sorgir els mateixos vincles de filiació que els de la filiació per naturalesa i que siga irrevocable pels adoptants.

Quan la llei estrangera admeta que l'adopció constituïda a la seua empara pugua ser revocada per l'adoptant, serà requisit indispensable que este, abans del trasllat del menor a Espanya, renunciï a l'exercici de la facultat de revocar-la. La renúncia haurà de formalitzar-se en document públic o per mitjà de compareixença davant de l'encarregat del Registre Civil.

3. Quan l'adoptant siga espanyol i resident a Espanya, l'entitat pública espanyola competent haurà de declarar-ne la idoneïtat prèviament a la constitució de l'adopció per l'òrgan competent estranger. No s'exigirà la dita declaració d'idoneïtat en els casos en què en el supòsit d'haver-se constituït l'adopció a Espanya no s'haja requerit l'esmentada declaració.

4. Si l'adoptand fóra espanyol en el moment de constitució de l'adopció davant de l'autoritat estrangera competent, seria necessari el consentiment de l'entitat pública corresponent a l'última residència de l'adoptand a Espanya.

5. El document en què conste l'adopció constituïda davant d'una autoritat estrangera haurà de reunir els requisits formals d'autenticitat consistents en la legalització o postil·la i en la traducció a l'idioma oficial espanyol. Se n'exceptuen els documents eximits de legalització o traducció en virtut d'altres normes vigents.

Article 27. *Control de la validesa de l'adopció constituïda per una autoritat estrangera.*

L'autoritat pública espanyola davant de la qual se suscite la qüestió de la validesa d'una adopció constituïda per una autoritat estrangera, i en especial, l'encarregat del registre civil en el qual s'inste la inscripció de l'adopció

constituïda a l'estranger, controlarà, incidentalment, la validesa de la dita adopció a Espanya d'acord amb les normes contingudes en esta llei.

Article 28. *Requisits per a la validesa a Espanya de decisions estrangeres de conversió, modificació o nul·litat d'una adopció.*

Les decisions de l'autoritat pública estrangera en virtut de la qual s'establisca la conversió, modificació o nul·litat d'una adopció tindran efectes legals a Espanya d'acord amb les exigències que arrecplega l'article 26 d'esta llei.

Article 29. *Inscripció de l'adopció en el Registre Civil.*

Quan l'adopció internacional s'haja constituït a l'estranger i els adoptants tinguen el seu domicili a Espanya podran sol·licitar la inscripció de naixement del menor i la marginal d'adopció d'acord amb les normes contingudes en els articles 12 i 16.3 de la Llei del Registre Civil.

Article 30. *Adopció simple o menys plena constituïda legalment per una autoritat estrangera.*

1. L'adopció simple o menys plena constituïda per una autoritat estrangera tindrà efectes a Espanya, com a adopció simple o menys plena, si s'ajusta a la llei nacional de l'adoptat d'acord amb l'article 9.4 del Codi Civil.

2. La llei nacional de l'adoptat en forma simple o menys plena determinarà l'existència, la validesa i els efectes d'estes adopcions, així com l'atribució de la pàtria potestat.

3. Les adopcions simples o menys plenes no seran objecte d'inscripció en el Registre Civil espanyol com a adopcions ni comportaran l'adquisició de la nacionalitat espanyola d'acord amb l'article 19 del Codi Civil.

4. Les adopcions simples o menys plenes constituïdes per una autoritat estrangera competent podran ser transformades en l'adopció regulada pel dret espanyol, quan es donen els requisits previstos per a això. La conversió es regirà per la llei determinada d'acord amb les disposicions d'esta llei. L'adopció simple o menys plena serà considerada com un acolliment familiar.

Per a instar el corresponent expedient judicial, no serà necessària la proposta prèvia de l'entitat pública competent.

En tot cas, per a la conversió d'una adopció simple o menys plena en una adopció plena, l'autoritat espanyola competent haurà d'examinar la concurrència dels punts següents:

a) Que les persones, institucions i autoritats el consentiment de les quals es requerisca per a l'adopció s'hagen assessorat i informat convenientment sobre les conseqüències del seu consentiment, sobre els efectes de l'adopció i, en concret, sobre l'extinció dels vincles jurídics entre el xiquet i la seua família d'origen.

b) Que estes persones hagen manifestat el seu consentiment lliurement, de la manera prevista legalment, i que este consentiment haja sigut prestat per escrit.

c) Que els consentiments no s'hagen obtingut per mitjà de pagament o compensació de cap classe i que estos consentiments no hagen sigut revocats.

d) Que el consentiment de la mare, quan s'exigisca, s'haja prestat després del naixement del xiquet.

e) Que, tenint en compte l'edat i el grau de maduresa del xiquet, este haja sigut convenientment assessorat i informat sobre els efectes de l'adopció i, quan s'exigisca, del seu consentiment a esta.

f) Que, tenint en compte l'edat i el grau de maduresa del xiquet, este haja sigut escoltat.

g) Que, quan s'haja de demanar el consentiment del menor en l'adopció, s'examine que este el va manifestar

lliurement, de la manera i amb les formalitats legalment previstes, i sense que haja intervingut cap preu o compensació de cap tipus.

Article 31. *Orde públic internacional.*

En cap cas serà procedent el reconeixement d'una decisió estrangera d'adopció simple, o menys plena, si produïx efectes manifestament contraris a l'orde públic internacional espanyol. A este efecte, es tindrà en compte l'interés superior del menor.

TÍTOL III

Altres mesures de protecció de menors

CAPÍTOL I

Competència i llei aplicable

Article 32. *Competència per a la constitució d'altres mesures de protecció de menors.*

La competència per a la constitució de les altres mesures de protecció de menors es regirà pels criteris arrecplegats en els tractats i convenis internacionals i altres normes d'origen internacional en vigor per a Espanya. Si no n'hi ha, s'observarà el que preveu l'article 22.3 de la Llei Orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del Poder Judicial.

Article 33. *Llei aplicable a altres mesures de protecció de menors.*

La llei aplicable a les altres mesures de protecció dels menors es determinarà d'acord amb els tractats i convenis internacionals i altres normes d'origen internacional en vigor per a Espanya. Si no n'hi ha, s'observarà el que preveu l'article 9.6 del Codi Civil.

CAPÍTOL II

Efectes de les decisions estrangeres en matèria de protecció de menors

Article 34. *Efectes legals a Espanya de les decisions relatives a institucions de protecció de menors que no produïsquen vincles de filiació acordades per autoritats estrangeres.*

1. Les institucions de protecció de menors constituïdes per una autoritat estrangera i que, segons la llei de la seua constitució, no determinen cap vincle de filiació s'equipararan a l'acolliment familiar o, si és el cas, a una tutela, regulats en el dret espanyol, si concorren els requisits següents:

1r. Que els efectes substancials de la institució estrangera siguen equivalents als de l'acolliment familiar o, si és el cas, als d'una tutela, previstos per la llei espanyola.

2n. Que les institucions de protecció hagen sigut acordades per una autoritat estrangera competent, siga judicial o administrativa. Es considerarà que l'autoritat estrangera que va constituir la mesura de protecció era internacionalment competent, si es van respectar els fòrums de competència que arrecplega el seu propi dret.

No obstant el que estableix la regla anterior, en cas que la institució de protecció no presente connexions raonables d'origen, d'antecedents familiars o d'altres ordes semblants, amb el país l'autoritat del qual haja constituït eixa institució, es considerarà que l'autoritat estrangera no tenia competència internacional.

3r. Que la institució de protecció estrangera s'haja constituït d'acord amb la llei o lleis estatals designades per les normes de conflicte del país de l'autoritat estrangera que va acordar la institució.

4t. Que el document en què consta la institució constituïda davant d'una autoritat estrangera reunisca els requisits formals d'autenticitat consistents en la legalització o postil·la i en la traducció a l'idioma espanyol oficial. Se n'exceptuen els documents eximits de legalització o traducció en virtut d'altres normes vigents.

2. En cap cas serà procedent el reconeixement d'una decisió estrangera relativa a estes institucions, si produïx efectes manifestament contraris a l'ordre públic internacional espanyol.

Disposició addicional única. *Entitats públiques de protecció de menors.*

Les entitats públiques de protecció de menors mencionades en esta llei són les designades per les comunitats autònomes i les ciutats de Ceuta i Melilla, d'acord amb les seues respectives normes d'organització.

Disposició derogatòria única. *Llei Orgànica de Protecció Jurídica del Menor.*

Queda derogat l'article 25 de la Llei Orgànica 1/1996, de 15 de gener, de Protecció Jurídica del Menor i de modificació parcial del Codi Civil i de la Llei d'Enjudiciament Civil.

Disposició final primera. *Modificació de determinats articles del Codi Civil.*

U. L'apartat 5 de l'article 9 queda redactat en els termes següents:

«L'adopció internacional es regirà per les normes contingudes en la Llei d'Adopció Internacional. Igualment, les adopcions constituïdes per autoritats estrangeres produiran efectes a Espanya d'acord amb les disposicions de la Llei d'Adopció Internacional esmentada.»

Dos. L'article 154 queda redactat en els termes següents:

«Els fills no emancipats estan sota la potestat dels pares.

La pàtria potestat s'exercirà sempre en benefici dels fills, d'acord amb la seua personalitat i amb respecte a la seua integritat física i psicològica.

Esta potestat comprén els següents deures i facultats:

1r. Vetlar per ells, tindre'ls en la seua companyia, alimentar-los, educar-los i procurar-los una formació integral.

2n. Representar-los i administrar els seus béns.

Si els fills tenen prou juí, caldrà escoltar-los sempre abans d'adoptar decisions que els afecten.

Els pares podran, en l'exercici de la seua potestat, demanar l'auxili de l'autoritat.»

Tres. Es modifiquen els apartats 3 i 6 i s'addicionen dos nous apartats, sèptim i octau, a l'article 172, que passen a tindre la redacció següent:

«3. La guarda assumida a sol·licitud dels pares o tutors o com a funció de la tutela per ministeri de la llei, es realitzarà per mitjà de l'acolliment familiar o l'acolliment residencial. L'acolliment familiar l'ha de realitzar la persona o persones que determine l'entitat pública. L'acolliment residencial l'exercirà el director del centre que ha acollit el menor.

Els pares o tutors del menor podran oposar-se en el termini de dos mesos a la resolució administrativa que dispose l'acolliment, quan consideren que la modalitat acordada no és la més convenient per al menor o si dins del cercle familiar hi ha altres persones més idònies a les designades.

6. Les resolucions que aprecien el desemparament i declaren l'assumpció de la tutela per ministeri de la llei seran susceptibles de recurs davant de la jurisdicció civil en el termini i condicions determinats en la Llei d'Enjudiciament Civil, sense necessitat de reclamació administrativa prèvia.

7. Durant el termini de dos anys des de la notificació de la resolució administrativa per la qual es declare el desemparament, els pares que continuen tenint-ne la pàtria potestat però que la tinguen suspesa d'acord amb el que preveu el número 1 d'este article estan legitimats per a sol·licitar que cesse la suspensió i quede revocada la declaració de desemparament del menor, si per canvi de les circumstàncies que la van motivar entenen que es troben en condicions d'assumir novament la pàtria potestat.

Igualment, estan legitimats durant el mateix termini a oposar-se a les decisions que s'adopten respecte a la protecció del menor.

Passat el dit termini decaurà el seu dret de sol·licitud o d'oposició a les decisions o mesures que s'adopten per a la protecció del menor. No obstant això, podran facilitar informació a l'entitat pública i al Ministeri Fiscal sobre qualsevol canvi de les circumstàncies que van donar lloc a la declaració de desemparament.

8. L'entitat pública, d'ofici, o a instància del Ministeri Fiscal o de persona o entitat interessada, podrà revocar en tot moment la declaració de desemparament i decidir que el menor torne amb la seua família, si no es troba integrat de forma estable en una altra família o si entén que és el més adequat en interès del menor. La dita decisió es notificarà al Ministeri Fiscal.»

Quatre. S'addiciona un nou número a l'article 180, que queda redactat en els termes següents:

«5t Les persones adoptades, una vegada assolida la majoria d'edat o durant la seua minoria d'edat si són representades pels seus pares, tindran dret a conèixer les dades sobre els seus orígens biològics. Les entitats públiques espanyoles de protecció de menors, amb la notificació prèvia a les persones afectades, prestaran a través dels seus servicis especialitzats l'assessorament i l'ajuda que necessiten els sol·licitants per a fer efectiu este dret.»

Cinc. L'article 268 queda redactat en els termes següents:

«Els tutors exerciran el seu càrrec d'acord amb la personalitat dels seus pupils, respectant-ne la integritat física i psicològica.

Quan siga necessari per a l'exercici de la tutela, podran demanar l'auxili de l'autoritat.»

Disposició final segona. *Es modifiquen determinats articles de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'Enjudiciament Civil.*

U. S'afeg un nou article 141 bis a la Llei d'Enjudiciament Civil amb el text següent:

«141 bis. En els casos previstos en els dos articles anteriors, en les còpies simples, els testimonis i les certificacions que expedisquen els secretaris judicials, siga quin siga el suport que s'utilitze per a això, quan siga necessari per a protegir el superior

interés dels menors i per a preservar-ne la intimitat, s'hauran d'ometre les dades personals, les imatges, els noms i cognoms, el domicili, o qualsevol altra dada o circumstància que directament o indirectament puguen permetre identificar-los.»

Dos. S'afeg un nou paràgraf final a l'article 164 de la Llei d'Enjudiciament Civil amb el text següent:

«Article 164. *En tot cas en la comunicació o publicació a què es referixen els paràgrafs anteriors, en atenció al superior interés dels menors i a fi de preservar-ne la intimitat, s'hauran d'ometre les dades personals, noms i cognoms, domicili, o qualsevol altra dada o circumstància que directament o indirectament poguera permetre identificar-los.»*

Tres. L'article 779 queda redactat en els termes següents:

«Article 779. *Caràcter preferent del procediment. Competència.*

Els procediments en què se substancie l'oposició a les resolucions administratives en matèria de protecció de menors tindran caràcter preferent.

Serà competent per a tindre'n coneixement el jutjat de primera instància del domicili de l'entitat protectora i, si no n'hi ha, o en els supòsits dels articles 179 i 180 del Codi Civil, la competència correspondrà al tribunal del domicili de l'adoptant.»

Quatre. L'apartat 1 de l'article 780 queda redactat en els termes següents:

«1. No serà necessària la reclamació prèvia en via administrativa per a formular oposició, davant dels tribunals civils, a les resolucions administratives en matèria de protecció de menors.

L'oposició a la resolució administrativa per la qual es declare el desemparament d'un menor podrà formular-se en el termini de tres mesos des de la seua notificació, i en el termini de dos mesos, l'oposició a les restants resolucions administratives que es dicten en matèria de protecció de menors.»

Cinc. L'apartat primer de l'article 781 queda redactat en els termes següents:

«1r. Els pares que pretenguen que es reconega la necessitat del seu assentiment per a l'adopció podran comparèixer davant del tribunal que tinga coneixement del corresponent expedient i manifestar-ho així. El tribunal, amb suspensió de l'expedient, assenyalarà el termini que considere necessari per a la presentació de la demanda, que no podrà ser superior a vint dies. Presentada la demanda, es tramitarà d'acord amb el que preveu l'article 753 d'esta llei.»

Disposició final tercera. *Llei de Demarcació i de Planta Judicial.*

El primer incís de l'article 25 de la Llei 38/1988, de 28 de desembre, de Demarcació i de Planta Judicial queda redactat de la manera següent:

«En el Ministeri de Justícia, amb l'adscripció que determine el seu reglament orgànic, podran existir fins a deu places ateses per jutges o magistrats, deu per fiscals, deu per secretaris judicials i dos per metges forenses.»

Disposició final quarta. *Llei del Registre Civil.*

Es modifica l'apartat 2 de l'article 63 de la Llei de 8 de juny de 1957, del Registre Civil, que tindrà la redacció següent:

«2. Les autoritats competents per a la tramitació i resolució de les sol·licituds d'adquisició de la nacionalitat per residència, per a l'exclusiva finalitat de resoldre la sol·licitud presentada per la persona interessada, demanaran d'ofici de les administracions públiques competents els informes que siguen necessaris per a comprovar si els sol·licitants reuneixen els requisits exigits en l'article 22 del Codi Civil, sense que siga necessari el consentiment de les persones interessades.»

Disposició final quinta. *Títol competencial.*

1. Els articles 5, 6, 7, 8, 10, 11 i la disposició final primera es dicten a l'empara de la competència exclusiva de l'Estat en matèria de legislació civil reconeguda per l'article 149.1.8a de la CE, sense perjudi de la conservació, modificació i desenrotllament per les comunitats autònomes dels drets civils, forals o especials, on n'hi haja, i de les normes aprovades per estes en exercici de les seues competències en esta matèria.

2. L'article 12 es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.1a de la Constitució Espanyola. La resta d'articles d'esta llei es dicten a l'empara de les competències exclusives de l'Estat en matèria de relacions internacionals, administració de justícia i legislació civil reconegudes per l'article 149.1.3a, 5a i 8a de la Constitució Espanyola.

Disposició final sexta. *Entrada en vigor.*

1. La present llei entrarà en vigor l'endemà de ser publicada en el «Boletín Oficial del Estado».

2. S'habilita el Govern perquè approve les normes reglamentàries necessàries per a la seua aplicació.

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 28 de desembre de 2007.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

22439 *LLEI 55/2007, de 28 de desembre, del Cine.*
(«BOE» 312, de 29-12-2007.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegem i entenguen esta llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

PREÀMBUL

L'activitat cinematogràfica i audiovisual conforma un sector estratègic de la nostra cultura i de la nostra economia. Com a manifestació artística i expressió creativa, és un element bàsic de l'entitat cultural d'un país. La seua contribució a l'avanç tecnològic, al desenrotllament econòmic i a la creació d'ocupació, junt amb la seua aportació al manteniment de la diversitat cultural, són elements suficients perquè l'Estat establisca les mesures necessàries per fomentar-la i promocionar-la, i determine els sistemes més convenients per a la conservació del